

стають все більш вибагливими та очікують від виробників не лише функціональних характеристик товару, а й високого рівня якості, надійності та безпечності продукції [6]. Тому інвестиції в якість, впровадження інноваційних методів управління та безперервне вдосконалення процесів є запорукою довгострокового успіху та конкурентоспроможності суб'єкта підприємництва на глобальному ринку.

Список використаних джерел:

1. Feigenbaum, A.V. (1991). Total quality control. McGraw-Hill.
2. ISO 9001:2015. (2015). Quality management systems. Requirements. International Organization for Standardization.
3. Juran, J.M., & Godfrey, A. B. (1999). Juran's quality handbook. McGraw-Hill.
4. Montgomery, D.C. (2020). Introduction to statistical quality control. John Wiley & Sons.
5. Grynko T., Shevchenko T., Pavlov R., Shevchenko V., Pawliszczy D. The impact of collaboration strategy in the field of innovation on the effectiveness of organizational structure of healthcare institutions. *Knowledge and Performance Management*. 2020. Vol. 4, № 1. P. 37-51. [http://dx.doi.org/10.21511/kpm.04\(1\).2020.04](http://dx.doi.org/10.21511/kpm.04(1).2020.04).

Канд. екон. наук Олійник Т. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ У СТРАТЕГІЧНОМУ ПЛАНУВАННІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Одним із ключових завдань інформаційних систем стратегічного планування є проведення аналітичної діяльності. Аналітичний процес у таких системах орієнтований на систематичний збір інформації, спрямованої на вирішення питань про наявність проблем у функціонуванні підприємства, їхні причини виникнення та можливі шляхи вирішення. Система надає об'єктивні дані, які, у свою чергу, підлягають подальшому аналізу фахівцями.

Отримані показники стають фундаментом для формулювання висновків, які служать підґрунтям для стратегічного планування. Цей підхід дозволяє керівникам підприємства отримати об'єктивну картину ситуації яка склалась на підприємстві та обрати оптимальні варіанти рішень, які найкращим способом могли б надати відповідь щодо потреб підприємства. Завдяки такому аналізу,

топ-менеджери підприємства отримують можливість не лише визначити фактичні проблеми в діяльності підприємства, але й здійснити глибокий аналіз причин їхнього виникнення. Це дає можливість для розробки ефективних стратегій, які б дозволяли підприємству оптимізувати діяльність, виправити проблеми та вирішити виклики, що стоять перед ним. Зазначений підхід також сприяє прийняттю стратегічних рішень, оскільки топ-менеджмент може покладатися лише на об'єктивні дані та аналітичний підхід при формулюванні своїх стратегій.

Крім того, система аналізу визначає не лише проблемні аспекти, але й виокремлює можливості для розвитку та удосконалення діяльності підприємства. Це стає джерелом конкурентної переваги, оскільки дозволяє підприємству вчасно реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, а також визначати стратегічні напрями для досягнення поставлених довгострокових цілей. Такий підхід до аналітики у стратегічному плануванні є не лише інструментом виявлення проблем, але й потужним інструментом для формування та впровадження ефективних стратегій, спрямованих на стабільний розвиток підприємства.

Інформаційні системи в контексті стратегічного планування виконують важливу роль, надаючи різноманітні оперативні дані та забезпечуючи зберігання інформації про показники підприємства за минулі періоди. Ці дані стають основою для комплексного аналітичного підходу, спрямованого на з'ясування та вирішення ключових питань, пов'язаних з функціонуванням підприємства.

На основі оперативних даних фахівці підприємства можуть визначити тенденції та перспективи розвитку підприємства на довгострокову перспективу. Аналізуючи інформацію про минулі періоди, фахівці можуть виявити ключові аспекти діяльності підприємства, проаналізувати досягнуті успіхи та визначити можливі недоліки. Це дозволяє зорієнтувати стратегічне планування на коректному рівні, враховуючи здобуті досвід та інформаційну базу.

Проводячи більш детальний аналіз цих аналітичних даних, фахівці підприємства можуть розробити конкретні пропозиції щодо оптимізації його діяльності і внести їх на розгляд керівництва. Це може включати в себе

рекомендації щодо стратегічного напрямку розвитку та діяльності підприємства, вдосконалення бізнес-процесів, а також щодо підвищення конкурентоспроможності та удосконалення ефективності внутрішнього управління.

Загалом, інформаційні системи в сфері стратегічного планування є невід'ємною частиною процесу прийняття управлінських рішень, надаючи не лише об'єктивні дані, але й контекст для розуміння та формулювання наступних кроків для успішного розвитку будь-якого сучасного підприємства [2; 3].

Сутність мети інформаційної системи полягає в забезпеченні ефективного оброблення інформації з метою підтримки бізнес-процесів, прийняття рішень, взаємодії з користувачами та іншими системами.

Основні аспекти сутності мети інформаційної системи включають:

1) підтримка бізнес-процесів – спрямована на автоматизацію та оптимізацію основних бізнес-процесів підприємства;

2) забезпечення взаємодії – інформаційна система повинна забезпечувати ефективну взаємодію з користувачами та іншими системами. Це може включати в себе створення інтерфейсів, які є зручними для користувачів, а також механізми обміну даними між різними системами;

3) забезпечення безпеки інформації – одне із ключових завдань інформаційної системи є збереження конфіденційності, цілісності та доступності інформації, вона повинна мати вбудовані заходи безпеки для захисту від несанкціонованого доступу, втрати даних чи пошкодження інформації;

4) оптимізація використання ресурсів – ефективне використання таких ресурсів, як час, людські ресурси, обладнання тощо. Це включає оптимізацію робочих процесів та раціоналізацію використання технічних засобів [1].

Отже, одним із важливих аспектів реалізації мети інформаційної системи є постійне вдосконалення та адаптація до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі підприємства. Мета ІС повинна відповідати потребам користувачів та вимогам бізнес-середовища для досягнення максимальної продуктивності та конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Кононенко В. Стратегічне планування функціонування та розвитку підприємств. *Ефективна економіка*. 2021. Вип. 5. С. 1-6. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.5.74>.

2. Гринько, Т., Гвініашвілі, Т., Каліберда, М.С. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
3. Гринько Т.В., Каціна К.С. Формування та впровадження системи стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства в сучасних умовах господарювання. *Економіка та підприємництво*: зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана»; Київ: КНЕУ, 2019. № 43. С. 104-114.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Грищенко О. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Сучасні підприємства часто стикаються з проблемою створення ефективного організаційно-економічного механізму управління для забезпечення успішної діяльності. Ця проблема особливо актуальна сьогодні для виробничих підприємств в Україні. Ефективність функціонування підприємства відображає, наскільки ефективно воно використовує свої ресурси, досягає своїх цілей і має стійкість у конкурентному середовищі. З урахуванням складових цієї ефективності можна виділити основні типи: ресурсну, цільову та структурну [1-2].

Ресурсна ефективність є важливим показником, який відображає, наскільки ефективно підприємство використовує свої ресурси для досягнення поставлених цілей і результатів у своїй діяльності [3]. Цей аспект вказує на продуктивність, економічність та раціональність використання різноманітних ресурсів, включаючи фінансові, матеріальні, людські та технічні ресурси. Оцінка ресурсної ефективності дозволяє підприємству виявити можливість оптимізації витрат та підвищення ефективності їх використання, що в свою чергу сприяє збільшенню конкурентоспроможності та прибутковості підприємства.

Цільова ефективність відображає ступінь, до якої підприємство може досягати своїх поставлених цілей або досягнення рівня, який визначений як досяжний та реалізований у процесі функціонування. Цей аспект відображає не лише здатність підприємства встановлювати конкретні цілі, а й його здатність досягати їх у визначений термін та з відповідним рівнем ефективності. Цільова ефективність важлива для оцінки стратегічного управління підприємством та